

บันทึก

เรื่อง การจัดตั้งงบประมาณเกี่ยวกับการบำบัดน้ำเสียและการกำจัดขยะมูลฝอย
และสิ่งปฏิกูลของส่วนราชการต่าง ๆ

กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๒๑๕.๖/๕๔๙๕ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๓๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ในการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการบำบัดน้ำเสียและการกำจัดขยะมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล ซึ่งเป็นการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายมอบให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการมาโดยตลอดนั้น ปรากฏต่อมาว่า กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมได้วางแนวทางในการดำเนินงานปรากฏตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ และวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นแนวทางดำเนินงานที่ยังมีความเข้าใจไม่ตรงกันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงมหาดไทย และกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ โดยเฉพาะแนวทางการดำเนินงานตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ ซึ่งจะมีผลทำให้กรมการปกครองและกรมโยธาธิการ จะต้องโอนงานและการตั้งงบประมาณที่เกี่ยวกับการบำบัดน้ำเสียและการกำจัดขยะมูลฝอย ฯลฯ ไปไว้ที่สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๓๙ เป็นต้นไป

ฉะนั้น เพื่อให้ การดำเนินงาน ของ กระทรวงมหาดไทย และ กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอหารือการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๓๙ และมาตราที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

“การตั้งงบประมาณของสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๓๙ นั้น เป็นเฉพาะกรณีที่สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมได้วิเคราะห์แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ซึ่งเป็นแผนที่จังหวัดจัดทำขึ้นเพื่อขอรับการสนับสนุนเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินกองทุนของกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ เท่านั้น ฉะนั้น ในส่วนที่เป็นเงินงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งจะเป็นเงินสมทบกับเงินกองทุนนั้น สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม จึงสามารถจะนำไปขอตั้งเป็นงบประมาณของตนได้ ซึ่งในเรื่องนี้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาเห็นว่า การที่สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมจะพิจารณำเงินงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งเป็นงบประมาณที่ส่วนราชการต่าง ๆ เป็นผู้ขอตั้งงบประมาณไว้และหรือไม่ได้ขอสมทบกับเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมแต่อย่างใดนั้น จึงไม่น่าจะเข้าข่ายการดำเนินงานตามความในมาตรา ๓๙ ได้อย่างใด”

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) ได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง

และกรมโยธาธิการ) ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม (สำนักงาน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม และสำนักงานนโยบายและแผน สิ่งแวดล้อม) และผู้แทนสำนักงบประมาณ แล้ว ปรากฏจากคำชี้แจงของผู้แทน กระทรวงมหาดไทยว่า ในเรื่องนี้กระทรวงมหาดไทยประสงค์จะหารือว่า จังหวัดต่าง ๆ ไม่ว่าจะอยู่ ภายในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมหรือเขตควบคุมมลพิษหรือไม่ก็ตาม จะขอจัดตั้งงบประมาณ รายจ่ายประจำปีไว้ที่หน่วยงานนั้น ได้หรือไม่

คณะกรรมการการศึกษา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อ หรือดังกล่าวแล้ว เห็นว่า พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๓ (๑)^๑ กำหนดให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอนโยบายและ

^๑มาตรา ๑๓ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

(๒) กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๓๒

(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่รัฐมนตรีเสนอตาม มาตรา ๓๕

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับ จังหวัดตามมาตรา ๓๗

(๕) เสนอแนะมาตรการด้านการเงิน การคลัง การภาษีอากรและการส่งเสริมการลงทุนเพื่อ ปฏิบัติตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรี

(๖) เสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรี

(๗) พิจารณาให้ความเห็นชอบในแผนปฏิบัติการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขอันตรายอันเกิดจาก การแพร่กระจายของมลพิษหรือภาวะมลพิษที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษเสนอตามมาตรา ๕๓ (๑)

(๘) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่ รัฐมนตรีเสนอตามมาตรา ๕๕

(๙) กำกับดูแลและเร่งรัดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวงข้อบังคับ ข้อบัญญัติท้องถิ่น ประกาศ ระเบียบและคำสั่งที่จำเป็น เพื่อให้กฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมมีความเป็นระบบโดยสมบูรณ์

(๑๐) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่ปรากฏว่าส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจใด ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมอันอาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๑๑) กำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๑๒) กำกับการจัดการและบริหารเงินกองทุน

(๑๓) เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศต่อคณะรัฐมนตรี อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นให้เป็นอำนาจ หน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

แผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อขอความเห็นชอบต่อคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบแล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจะต้องจัดทำ “แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม” ขึ้น เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายและแผนที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบ (มาตรา ๓๕)^๒ ซึ่งแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมนี้จะใช้เป็นแผนระดับชาติที่จังหวัดทุกจังหวัดที่อยู่ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ จะต้องจัดทำ “แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด” ให้สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมดังกล่าว และเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด (มาตรา ๓๗)^๓ แต่ถ้าจังหวัดใดไม่จัดทำหรือจัดทำแล้วแต่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเห็นว่าจำเป็นจะเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่งให้กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมสำหรับจังหวัดนั้นแทนก็ได้ (มาตรา ๔๑)^๔ ดังนั้น จังหวัดที่อยู่ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ หรือเขตควบคุมมลพิษ

^๒มาตรา ๓๕ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจัดทำแผนปฏิบัติการเรียกว่า “แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม” เพื่อปฏิบัติตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ซึ่งกำหนดขึ้นตามมาตรา ๑๓ (๑)

แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปโดยบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด ให้กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนงานหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้น

^๓มาตรา ๓๗ เมื่อได้ประกาศใช้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ มีหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้แจ้งให้จังหวัดนั้นจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด แต่ถ้ามีเหตุอันสมควร คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปได้อีกตามความเหมาะสม

การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดสำหรับเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำขึ้นตามมาตรา ๖๐มารวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดด้วย

ในกรณีที่จังหวัดใดไม่อยู่ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ แต่ประสงค์จะดำเนินการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัดของตน ผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดนั้นอาจจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติก็ได้

^๔มาตรา ๔๑ ในกรณีที่จังหวัดใดซึ่งมีหน้าที่ต้องจัดทำแผนปฏิบัติการตามมาตรา ๓๗ ไม่

ตามมาตรา ๕๙ จึงต้องมีแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดเสมอ และแผนปฏิบัติการฯ นี้ จะมีการกำหนดถึงแผนการจัดการ มาตรการ ตลอดจนองค์การที่รับผิดชอบซึ่งอาจเป็นส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่น และประมาณการเงินงบประมาณแผ่นดิน (มาตรา ๓๘^๕ และมาตรา ๓๙^๖) ซึ่งงบประมาณสำหรับงานนี้ มาตรา ๓๙ วรรคสาม

จัดทำหรือไม่สามารถจัดทำได้ หรือจัดทำเสนอแล้วแต่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาสภาพปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของจังหวัดนั้นว่ามีความรุนแรงถึงขนาดที่จำเป็นจะต้องดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดหรือไม่ หากเห็นว่าจำเป็น ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อออกคำสั่งให้กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้จัดทำแผนปฏิบัติการสำหรับจังหวัดนั้นแทน

“มาตรา ๓๘ แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดที่จะเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จะต้องเป็นแผนปฏิบัติการที่เสนอระบบการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามแนวทางที่กำหนดไว้ในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยคำนึงถึงสภาพความรุนแรงของปัญหาและเงื่อนไขต่าง ๆ ในด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดนั้น และควรจะต้องมีสาระสำคัญในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) แผนการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด

(๒) แผนการจัดหาและให้ได้มาซึ่งที่ดิน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับการก่อสร้าง ติดตั้ง ปรับปรุง ดัดแปลง ซ่อมแซม บำรุงรักษาและดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่น

(๓) แผนการจัดเก็บภาษีอากรและค่าบริการเพื่อการดำเนินการ และบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบการกำจัดของเสียรวมตาม (๒)

(๔) แผนการตรวจสอบ ติดตาม และควบคุมการปล่อยทิ้งน้ำเสียและของเสียอย่างอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษ

(๕) แผนการบังคับใช้กฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามการละเมิดและฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษ การอนุรักษ์ธรรมชาติ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

“มาตรา ๓๙ แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดที่จะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในลำดับแรก จะต้องเสนอประมาณการเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินกองทุนสำหรับการก่อสร้างหรือดำเนินการเพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมตามมาตรา ๓๘ (๒) ด้วย ในกรณีที่จังหวัดโดยังไม่พร้อมที่จะดำเนินการเพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวม อาจเสนอแผนการส่งเสริมให้เอกชนลงทุนก่อสร้างและดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียเพื่อให้บริการในเขตจังหวัดนั้นแทน

การจัดทำแผนปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งจะต้องมีแบบแปลนรายการละเอียดและประมาณการราคาของโครงการก่อสร้าง ติดตั้ง ปรับปรุง ดัดแปลง ซ่อมแซมบำรุงรักษา รวมทั้งกระบวนการและวิธีดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบการกำจัดของเสียรวมที่เสนอขอจัดสรรเงินงบประมาณและเงินกองทุนดังกล่าวประกอบคำขอด้วย

เพื่อประโยชน์ในการให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดซึ่งจะต้องมีค่าขอจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินตามวรรคหนึ่งให้สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมมีหน้าที่ในการรวบรวมและวิเคราะห์แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด เพื่อเสนอขอตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมไว้เพื่อการนี้โดยเฉพาะ

กำหนดให้จัดงบประมาณรายจ่ายประจำปีไว้ที่สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ เพื่อให้มีการดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการฯ ของจังหวัดเกิดความซ้ำซ้อน ไม่สอดคล้องกันหรือขัดแย้งกัน จึงต้องมีการรวมแผนปฏิบัติการฯ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พิจารณาว่าสมควรดำเนินการตามนั้นหรือไม่ ถ้าเห็นชอบจึงจะนำไปสู่การจัดทำแผนงานเพื่อการจัดตั้งงบประมาณ ดังนั้น แม้ว่าจะไม่มีบทบัญญัติใดห้ามมิให้จัดตั้งงบประมาณเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดไว้ที่หน่วยงานอื่น แต่จะเห็นได้ว่า เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่ประสงค์จะให้จังหวัดที่มีหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการฯ ตามมาตรา ๓๗ ไปจัดทำแผนการจัดการหรือโครงการใด ๆ แยกต่างหากจากแผนปฏิบัติการฯ ที่ต้องจัดทำตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติฯ ซึ่งกรณีดังกล่าวนี้เป็นเพียงการจัดทำแผนงานและการจัดตั้งงบประมาณเท่านั้น แต่หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการอาจเป็นหน่วยงานปฏิบัติการตามปกติ เช่น กรมโยธาธิการหรือกรมการปกครองก็ได้ มิใช่เป็นการโอนงานไปยังสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมแต่อย่างใด นอกจากนี้ในจังหวัดใดที่ไม่อยู่ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ ถ้าประสงค์จะดำเนินการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัด จังหวัดนั้นก็อาจจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้ ซึ่งกรณีนี้จะต้องจัดตั้งงบประมาณไว้ที่สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมเช่นเดียวกับที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

อย่างไรก็ตาม สำหรับจังหวัดใดที่ไม่อยู่ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ และมีได้มีแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ การจัดตั้งงบประมาณต่าง ๆ ในเรื่องสิ่งแวดล้อมในจังหวัดนั้นก็ไม่อยู่ในบังคับที่จะต้องจัดตั้งงบประมาณไว้ที่สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม

(ลงชื่อ) ม. ตันเต็มทรัพย์

(นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๓๘